

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Utrecht, van 2 juli 2012 in zaken nrs. 12/19603 en 12/19625 in de
gedingen tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

Procesverloop

Bij besluit van 14 juni 2012 heeft de minister de vreemdeling opgedragen de Europese Unie onmiddellijk te verlaten (hierna: het terugkeerbesluit) en tegen hem een inreisverbod uitgevaardigd. Bij besluit van dezelfde datum is de vreemdeling vervolgens in vreemdelingenbewaring gesteld. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 2 juli 2012, verzonden op 3 juli 2012, heeft de rechtbank het door de vreemdeling ingestelde beroep tegen het terugkeerbesluit niet ontvankelijk verklaard, het beroep tegen de maatregel van bewaring ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 juli 2012, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

Overwegingen

1. In de eerste grief klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, nu er niet een beroepschrift voorligt waaruit blijkt dat beroep tegen het inreisverbod is ingesteld, voor haar een grondslag ontbreekt om over dit inreisverbod te oordelen. Hiertoe voert de vreemdeling aan dat het beroepschrift van 18 juni 2012 is gericht tegen één besluit dat bestaat uit twee onderdelen. De rechtbank is dan ook ten onrechte niet ingegaan op de gronden die ter zitting zijn aangevoerd ten aanzien van het inreisverbod, aldus de vreemdeling.

1.1. Op 18 juni 2012 heeft de vreemdeling twee afzonderlijke beroepschriften ingediend, waarbij gebruik is gemaakt van het op de website rechtspraak.nl onder de rubriek Bestuursrechter, formulieren, ter beschikking gestelde standaardformulier 'Beroepschrift Habeas Corpus Vreemdelingenwet 2000' (hierna: Vw 2000) versie 3/2011. Op het ene formulier is aangevinkt dat het beroep is gericht tegen een maatregel ex artikel 59 van de Vw 2000, op het andere dat het beroep is gericht tegen een terugkeerbesluit. Op voormeld standaardformulier kan niet worden aangevinkt dat het beroepschrift ook is gericht tegen een inreisverbod. Gelet hierop en voorts in aanmerking genomen dat het terugkeerbesluit en het inreisverbod in dit geval onderdeel zijn van hetzelfde besluit en dat het bij bewaringszaken gebruikelijk is dat de beroepsgronden pas ter zitting naar voren worden gebracht, heeft de vreemdeling ervan mogen uitgaan dat met het aanvinken van het vakje 'beroepschrift tegen een terugkeerbesluit' ook beroep werd ingesteld tegen het bij dat besluit tevens uitgevaardigde inreisverbod. Uit het voorgaande volgt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat niet een beroepschrift voorligt waaruit blijkt dat beroep tegen het inreisverbod is ingediend en dat derhalve een grondslag om over het inreisverbod te oordelen ontbreekt. Door de ter zitting door de vreemdeling

aangevoerde beroepsgronden over het inreisverbod buiten beschouwing te laten, heeft de rechtbank gehandeld in strijd met artikel 8:69, eerste lid, van de Awb.

De grief slaagt.

2. In de tweede grief klaagt de vreemdeling dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, nu hij op 22 juni 2012 is uitgezet naar Albanië waardoor is voldaan aan de bij het terugkeerbesluit van 14 juni 2012 vastgestelde terugkeerverplichting, hij geen belang meer heeft bij een beoordeling van het beroep tegen het terugkeerbesluit en dat het beroep om die reden niet-ontvankelijk is. Hiertoe voert de vreemdeling aan dat zonder rechtmatig terugkeerbesluit de maatregel van bewaring en het inreisverbod onrechtmatig zijn en dat hij derhalve wel belang heeft bij een inhoudelijke beoordeling van het terugkeerbesluit.

2.1. Voor het aannemen van procesbelang is bepalend of de vreemdeling, indien zou zijn vastgesteld dat het terugkeerbesluit onrechtmatig is, in een gunstiger materiële positie zou kunnen geraken, dan waarin hij thans verkeert.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 21 maart 2011 in zaak nr. 201100555/1/V3; www.raadvanstate.nl) volgt uit artikel 15 en de systematiek van Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (PB 2008 L 348; hierna: de Terugkeerrichtlijn) rechtstreeks dat een maatregel van bewaring, opgelegd aan een onderdaan van een derde land die illegaal in Nederland verblijft, behoudens de in artikel 6 van de Terugkeerrichtlijn benoemde uitzonderingsgevallen, uitsluitend mag worden opgelegd indien voorafgaand aan dan wel gelijktijdig met die maatregel een terugkeerbesluit is genomen. Zoals volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 26 juli 2012 in zaken nrs. 201203465/1/V3 en 201203402/1/V3 (www.raadvanstate.nl) dient de rechtbank, indien zij zou vaststellen dat het terugkeerbesluit onrechtmatig is en het daarom zou vernietigen, ambtshalve de maatregel van bewaring onrechtmatig te achten wegens het ontbreken van een terugkeerbesluit. In dat geval komt de vreemdeling schadevergoeding toe voor de periode waarin hij ten onrechte in bewaring heeft gezeten. Reeds hierom heeft de rechtbank ten onrechte overwogen dat de vreemdeling geen belang heeft bij de beoordeling van het beroep tegen het terugkeerbesluit en dit beroep niet-ontvankelijk verklaard.

De grief slaagt.

3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen overigens is aangevoerd behoeft geen bespreking. De Afdeling zal de zaak naar de rechtbank terugwijzen om door haar te worden behandeld en beslist met inachtneming van hetgeen hiervoor is overwogen.

4. De Afdeling zal de proceskosten in hoger beroep vaststellen. De rechtbank dient omtrent de vergoeding van deze kosten te beslissen.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 2 juli 2012 in zaken nrs. 12/19603 en 12/19625;
- III. wijst de zaken naar de rechtbank terug;
- IV. stelt de door de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep gemaakte kosten vast op een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), en bepaalt dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding van deze kosten.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, voorzitter, en mr. E. Steendijk en mr. N. Verheij leden, in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van staat.

w.g. Van der Spoel
voorzitter

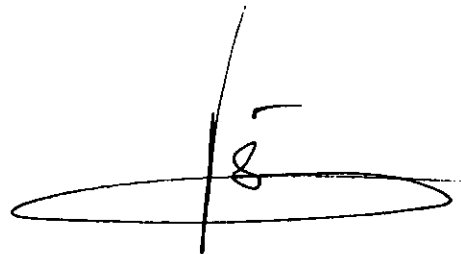
w.g. Van Gemert
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 6 september 2012

243-654.

Verzonden: 6 september 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser